

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: **MIT METAL POWER, a.s.**, IČO 24225495
se sídlem Nad Rokoskou 2361/2a, 182 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Maršálkem
sídlím Stará cesta 676, PSC 755 01 Vsetín

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlím Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření žalovaným dne 13. 4. 2022 v obchodních prostorách žalobce na základě pověření ze dne 6. 4. 2022, č. j. ÚOHS-10877/2022/852,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu spočívajícím v provedení místního šetření podle § 21f zákona č.

143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), žalovaným dne 13. 4. 2022 v obchodních prostorách žalobce, tj. na adresách v Bolatické 282, 747 22 Dolní Benešov, a Pod Žamboškou 1164, 755 01 Vsetín, ke kterým došlo na základě pověření předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 4. 2022, č. j. ÚOHS-10877/2022/852 (dále jen „Pověření“). Žalobce se dále domáhá toho, aby soud stanovil žalovanému povinnost ukončit porušování jeho práv zadržováním a využíváním dokumentů získaných během místního šetření. Současně se žalobce domáhá, aby soud žalovanému stanovil povinnost kopie dokumentů odstranit ze spisu správního řízení, který žalovaný vede pod sp. zn. ÚOHS – P0667/2021/KD, a dále uložení zákazu žalovanému přihlížet v rámci jeho činnosti k těmto dokumentům.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce v žalobě namítá nezákonnost předmětného místního šetření, neboť jej žalovaný podnikl bez relevantního podkladu, jenž by mohl zavdat důvodné podezření o protiprávním jednání žalobce. Žalovaný tak podnikl předmětné místní šetření jako tzv. „rybářskou výpravu“ za účelem získání jakýchkoliv důkazů k potvrzení svých nepodložených podezření a domněnek, čímž nezákonně zasáhl do veřejných subjektivních práv žalobce.
3. Žalobce konkrétně uvádí, že žalovaný bez kritického zhodnocení vycházel pouze z podnětu společnosti Orlen Unipetrol RPA s.r.o. ze dne 4. 10. 2021 o dohodě narušující hospodářskou soutěž a koordinaci aktivit žalobce, EUROTUBES s.r.o., KH STEEL TRADING s.r.o., Marc spol. s r.o. a případně dalších soutěžitelů spočívající v koordinaci nabídek ve výběrových řízeních v oblasti dodávek hutního materiálu a výrobků (dále jen „podnět“). Informace obsažené v podnětu dle žalobce byly jen nepodloženými tvrzeními, postavenými pouze na interním a z logicky věci subjektivním šetření společnosti Orlen Unipetrol RPA s.r.o. Jelikož žalovaný žádným způsobem neověřil věrohodnost informací v podnětu, který byl dle žalobce jedinou indicií pro provedení místního šetření, zahájil žalovaný předmětné místní šetření bez důvodného podezření a tedy nezákonně. Žalobce uvádí, že v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva i v navazující judikatuře Nejvyššího správního soudu jsou vymezena východiska pro posuzování zákonnosti místního šetření, kdy je přesvědčen, že o nezákonný zásah ze strany žalovaného se jednalo z důvodu, že šetření nebylo přiměřené danému legitimnímu cíli pro nesplnění testu jejich vhodnosti a rozsahu, jak jím uvedená judikatura předpokládá.
4. Žalobce dále uvádí, že mu v důsledku nezákonného jednání žalovaného hrozí bezprostřední újma, a to mimo jiné ve formě procesní pokuty dle § 22 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně hospodářské soutěže, kterou mu žalovaný hrozí. Současně žalobce tvrdí, že již v době podání žaloby mu vznikla peněžitá újma spočívající ve vynaložení nákladů na právní služby, ale i újma nemajetková v podobě poškození dobré pověsti.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě nejprve shrnuje důvody, proč došlo k provedení předmětného místního šetření, posléze i jeho samotný průběh, který je zachycen v protokolech o průběhu místního šetření, které byly podepsány jak zaměstnanci žalovaného, tak zástupci žalobce. Žalovaný upozorňuje, že vlastní šetření bylo zahájeno v 9:30 hod. a přerušeno v 10:45 hod., resp. 10:48 hod., neboť právní zástupce žalobce zaměstnancům žalovaného oznámil, že žalobce nadále odmítá poskytovat součinnosti pro

předmětné místní šetření. Zaměstnanci žalovaného poučili žalobce i jeho právního zástupce o možnosti kvalifikace tohoto jednání jako porušení povinnosti dle § 21f odst. 3 a 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže, žalobce přesto trval na přerušení předmětného místního šetření. V důsledku předčasného ukončení předmětného místního šetření nebyly zaměstnanci žalovaného převzaty žádné fotokopie dokumentů žalobce.

6. Žalovaný následně v reakci na námitku žalobce o nepřiměřenosti předmětného místního šetření provedl obsáhlý výčet judikatury evropských i českých správních soudů k přezkumu zákonnosti místního šetření, včetně v ní formulovaných základních kritérií. Žalovaný dále uvádí, že šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění vyplývající z § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Místní šetření bylo provedeno na základě Pověření, které obsahuje všechny formální náležitosti vyplývající z § 21f odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže. V Pověření je popsán předmět a účel místního šetření. V Pověření byly obsaženy i informace o tom, jaké skutečnosti byly základem uvedeného podezření z narušení hospodářské soutěže. Žalobce tedy byl prokazatelně seznámen s tím, jaký legitimní cíl místní šetření sledovalo a z čeho toto podezření žalovaného vychází. Je tedy patrné, že místní šetření bylo provedeno na základě zákonného oprávnění a za účelem dosažení legitimního cíle, s čímž byl žalobce prokazatelně seznámen. Žalovaný tak má za to, že přistoupil k předmětnému místnímu šetření v souladu se zákonem a předestřenými judikaturními kritérii. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci soudem

7. Krajský soud se, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v intencích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného ve smyslu § 82 s. ř. s., přičemž shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
8. Podstatu nyní projednávané věci tvoří tvrzení žalobce, že provedením místního šetření podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže žalovaným dne 13. 4. 2022 v obchodních prostorách žalobce došlo k nezákonnému zásahu do práva žalobce.
9. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11, jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: *„Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.“* Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, *„[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.*
10. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho

nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.).

11. V nyní projednávané věci nezákonnosti předmětného místního šetření, jež je žalobou označeno jako zásah, žalobce nezákonnost spatřuje v tom, že žalovaný nedisponoval před jeho provedením žádnými konkrétními indiciemi zakládající důvodné podezření o protisoutěžním jednání, nýbrž toliko domněnkami, které dostatečně neprověřil. Žalobce současně jako nepřezkoumatelný a proto nezákonný označuje rozsah předmětného místního šetření, neboť žalovaný vymezil okruh šetřených soutěžitelů bez relevantního důvodu.
12. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že žalovaný dne 13. 4. 2022 uskutečnil v souladu s § 21f ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže v rámci šetření podnětu vedeného pod sp. zn. ÚOHS-33332/2021/800/LŠo šetření na místě. Šetření bylo provedeno na základě Pověření v obchodních prostorách žalobce. O průběhu šetření na místě byly z důvodu simultánního zahájení šetření ve dvou obchodních prostorech sepsány dva protokoly, protokol č. j. ÚOHS-10881/2022/852 o šetření na adrese Bolatická 282, 747 22 Dolní Benešov (dále jen „Protokol č. 1“) a protokol č. j. ÚOHS-10882/2022/852 o šetření na adrese Pod Žamboškou 1164, 755 01 Vsetín (dále jen „Protokol č. 2“).
13. Pověření k provedení místního šetření v obchodních prostorách „MIT METAL POWER, a.s., IČO 24225495, se sídlem Praha 8 - Libeň, Nad Rokoskou 2361/2a, PSČ 18200“, tj. žalobce, podle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže bylo vymezeno tak, že šlo o „[p]rovedení šetření dle § 21f zákona za účelem prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona, které Úřad spatřuje v jednání ve vzájemné shodě a/nebo dohodě společností EUROTUBES s.r.o., IČO 03602435, se sídlem Mírové náměstí 7/7, 748 01 Hlučín, HK STEEL TRADING s.r.o., IČO 02085615, se sídlem S. K. Neumanna 1220, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice, HK STEEL TRADING s.r.o., IČO 02085615, se sídlem S. K. Neumanna 1220, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice, MIT METAL POWER, a.s., IČO 24225495, se sídlem Praha 8 - Libeň, Nad Rokoskou 2361/2a, PSČ 18200, případně s dalšími soutěžiteli, spočívající ve vzájemné koordinaci účasti a/nebo nabídek ve výběrových řízeních. Tato výběrová řízení byla realizována společností ORLEN Unipetrol RPA s.r.o., IČO 27597075, se sídlem Litvínov - Záluží 1, PSČ 43670, přinejmenším v letech 2018 až 2020, a jejich předmětem byly dodávky hutního materiálu a výrobků.“ Za důvodnou indicii pro provedení šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitele MIT METAL POWER, a.s. žalovaný spatřoval „[n]estandardní podobnost cenových parametrů nabídek výše uvedených společností do některých výběrových řízení; nestandardní způsob komunikace a okolnosti průběhu některých výběrových řízení; související výměna citlivých obchodních informací; nestandardní nárůst objemu dodávek pro společnost ORLEN Unipetrol RPA s.r.o. ze strany výše uvedených společností.“
14. Součástí správního spisu je zmíněný Protokol č. 1 o místním šetření, z nějž vyplývá, že zaměstnanci žalovaného (dále jen „inspektoři“) vstoupili v 9:30 hod. do obchodních prostor žalobce, kde byla zastížena paní P. P., předsedkyně dozorčí rady a manažerka obchodu. K dotazu inspektorů sdělila, že z vedení společnosti je v obchodních prostorech přítomná pouze ona, dále pak, že pan M. S., ředitel a předseda představenstva přítomen není, ale dostaví se na místo. Následně v 9:40 hod. inspektoři prokázali paní P. svou totožnost služebními průkazy a sdělili, že důvodem jejich přítomnosti je provedení místního šetření v

obchodních prostorách žalobce. V 9:42 hod., kdy se dostavil předseda představenstva M. S., mu inspektoři sdělili právní důvod a účel šetření a poučili jej o oprávněních žalovaného dle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Předseda představenstva stvrdil v 9:45 hod. svým podpisem na kopii poučení, že v uvedeném rozsahu byl poučen a převzal text tohoto poučení. Současně mu byl poskytnut i Infolist 3/2017 s pokyny Úřadu k místnímu šetření a rovněž informace o zachování mlčenlivosti ze strany přítomných inspektorů. Následně byl předseda představenstva informován o předpokládaném průběhu šetření a o způsobu jeho provedení, zejména prověřováním dokumentů bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy. Taktéž byl informován o prověřování pouze obchodních a nikoliv soukromých záznamů. Inspektoři se dále dotázali, jakým způsobem je zajištěna správa IT (vlastními silami, outsourcing, vlastní server, cloudová úložiště, struktura sítě, přístup k diskům, jednotné či vlastní nastavení archivace elektronické pošty apod.). Inspektorům bylo sděleno, že IT správu zajišťuje externí firma. Samotné šetření bylo zahájeno prověřováním záznamů v telefonu paní P. formou fyzické prohlídky v její přítomnosti, dále prověřování počítačů obchodních zástupců M. B. a V. K., během čehož nebyly vytištěny či přebrány žádné dokumenty. Právní zástupce žalobce po konzultaci dalšího postupu s předsedou představenstva v 10:45 telefonicky inspektorům sdělil, že nesouhlasí s dalším pokračováním místního šetření a že má být zcela ukončeno. Tuto informaci k dotazu inspektorů potvrdil i předseda představenstva. Šetření bylo ukončeno v 10:45 hod. za účasti zástupce/pracovníka žalobce (M. S.).

15. Součástí správního spisu je taktéž Protokol č. 2 o místním šetření, který se obsahově shoduje s Protokolem č. 1 (poučení zaměstnanců žalobce, informování o průběhu šetření a způsobu jeho provedení apod.), který z pohledu soudu není třeba rekapitulovat. Z Protokolu č. 2 vyplývá, že inspektoři vstoupili v 9:31 hod. do obchodních prostor žalobce, kde byla zastížena zaměstnankyně žalobce paní K. F., asistentka. Ta na dotaz inspektorů odpověděla, že v obchodních prostorech je přítomna zástupkyně žalobce, paní P. Z., účetní. Po jejím příchodu se jí inspektoři prokázali služebními průkazy a informovali jí o provedení místního šetření a předali jí Pověření. Inspektoři se jí dále dotázali na přítomnost právního zástupce žalobce. Po telefonickém hovoru s právním zástupcem Petrem Maršálkem jim bylo sděleno, že se na místo dostaví do 20 minut. Inspektoři se dále dotázali, jakým způsobem je zajištěna správa IT, bylo jim sděleno, že žalobce má externího IT správce, společnost LINK 24 SYSTÉM s.r.o. Následoval neúspěšný pokus telefonicky kontaktovat IT správce. V 10:25 hod. se na místo šetření dostavil právní zástupce Petr Maršálek a po telefonické konzultaci s předsedou představenstva oznámil inspektorům v 10:48 hod., že jim žalobce odmítá nadále poskytovat součinnost při místním šetření. K vlastnímu provedení místního šetření v důsledku neposkytnutí součinnosti proto nedošlo. Šetření bylo ukončeno v 12:30 za účasti za účasti zástupce/pracovníka žalobce.
16. Krajský soud na základě skutkového stavu přistoupil k posouzení, zda žalovaný při provádění předmětného místního šetření formálně nevybočil z pravidel pro něj stanovených zákonem o ochraně hospodářské soutěže, a zda místní šetření sledovalo legitimní cíl, kterým je efektivní výkon ochrany hospodářské soutěže. Zároveň totiž platí, že z toho, že místní šetření bylo po formální stránce v souladu s dikcí zákona a obecně v souladu s legitimními cíli, nelze ještě učinit závěr, že obstálo coby zákonné. Aby tento závěr bylo možno učinit, muselo by místní šetření být též nezbytné, tj. především přiměřené uvedenému legitimnímu cíli. Aby pak bylo přiměřené, muselo by vyhovět v testu vhodnosti, délky a rozsahu (viz bod 91. rozsudku ve věci *DELTA PEKÁŘNY a. s.*

proti České republice, resp. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2018, č. j. 62 Af 92/2016-398).

17. Posouzení vhodnosti místního šetření, tzn. zda použití tohoto procesního institutu bylo adekvátní vůči konkrétním skutkovým okolnostem, jež zde byly na počátku místního šetření, krajský soud založil na posouzení existence konkrétních skutkových zjištění, která měl žalovaný k dispozici před zahájením místního šetření. Pokud tedy jde o posouzení, jaká skutková zjištění vedla žalovaného k provedení předmětného místního šetření, pak z obsahu spisu plyne, že uskutečnění místního šetření předcházela výše specifikovaný podnět společnosti Orlen Unipetrol RPA s.r.o. Z něj se žalovaný dozvěděl o možném protisoutěžním jednání konkrétních soutěžitelů [žalobce, společnosti HK TRADING s.r.o., společnosti Marc spol. s r.o., společnosti EUROTUBES s.r.o. a případných dalších soutěžitelů], kdy cílem popsání jednání mohlo být narušení hospodářské soutěže ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže v oblasti koordinace účasti či nabídek ve výběrových řízeních.
18. Stěžejní žalobní námitky směřují právě proti podnětu, který neměl být podložen žádnými důkazy a založen na subjektivním hodnocení podatele podnětu. Tím, že žalovaný zahájil předmětné místní šetření především právě na základě informací z podnětu, se měl dle žalobce žalovaný vydat bez relevantního důkazu a tedy svévolně na tzv. rybářskou výpravu, s cíle opatřit si jakékoliv důkazy k potvrzení svých nepodložených domněnek. Žalobce na základě citované judikatury tvrdí, že podněty nemohou být jedinými indiciemi pro zahájení místních šetření, tudíž že žalovaný postupoval v rozporu s judikaturou správních soudů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2021, č. j. 2 As 295/2019-108, ze dne 15. 10. 2021, č. j. 3 As 92/2020-59, a rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 31 A 195/2019-215). Krajský soud předně uvádí, že ze správního spisu i vyjádření žalovaného k žalobě skutečně vyplývá, že žalovaný přistoupil k zahájení předmětného místního šetření primárně na základě zmíněného podnětu. Nelze však souhlasit s tvrzením žalobce, že by žalovaný nemohl vzít jako primární reálný podklad pro zahájení místního šetření právě podnět. Z recentní judikatury Nejvyššího správního soudu je naopak patrné, že místní šetření je možné zahájit dokonce i v případech podnětů anonymních (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 140/2019-93) či podnětů jako prostředků konkurenčního boje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2021, č. j. 2 As 295/2019-99). Dle Nejvyššího správního soudu navíc podepsané, datované podání s kontaktními údaji jeho autora požívá vyšší věrohodnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2021, č. j. 3 As 92/2020-59), stejně jako tomu bylo v případě posuzovaného podnětu, který byl navíc podán osobou, která mohla být sama protisoutěžním jednáním poškozena. Nejednalo se tedy o zmíněný prostředek konkurenčního boje, spíše o prostředek sloužící k ochraně vlastních hospodářských zájmů společnosti Orlen Unipetrol RPA s.r.o.
19. Z výše uvedeného dle krajského soudu vyplývá, že pokud podání třetích osob obsahují zřetelné, konkrétní a dostatečné vstupní indicie o tom, že hospodářská soutěž může být narušena protisoutěžním jednáním, i o tom, o jaké protisoutěžní jednání se může typově a obsahově jednat, není žalovaný povinen obstarávat pro zahájení místního šetření dodatečné informace z jiných, ve většině případů méně informačně hodnotných zdrojů. Místní šetření totiž často představuje nezastupitelný nástroj k opatření důkazů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 As 365/2019). Krajský soud po prostudování podnětu shrnuje, že obsahuje popis nestandardní komunikace mezi soutěžiteli

a zaměstnanci podatele, sdělování citlivých informací přednostně žalobci a šetřeným soutěžitelům oproti jejich konkurentům, popis možné koordinace nabídek a jednání během elektronických aukcí, popis výrazného nárůstu objemů dodávek žalobce a soutěžitelů oproti konkurenci. Kombinace informací, které z těchto podkladů vyplývala, byla dostatečně konkrétní (a v předmětném místním šetření žalovaným ověřitelná) dávala rozumný důvod k domněnce, že jde o popis jednání, jež se velmi dobře mohlo odehrát, pro aktéry mohlo mít rozumný ekonomický smysl (v případě udržení v tajnosti jim mohlo poskytnout podstatnou ekonomickou výhodu) a způsob jeho provedení odpovídal poznatkům žalovaného o obvyklém páčání protisoutěžních jednání tohoto typu v dané konstelaci aktérů (struktura trhu, podíly jednotlivých subjektů na trhu, jejich role na trhu) na daném relevantním trhu. Krajský soud je proto přesvědčen, že žalovaný mohl na jeho základě vystavět věrohodnou a věcně relativně ohraničenou hypotézu ohledně podezření z protisoutěžního jednání vymezených soutěžitelů (včetně žalobce).

20. Krajský soud v této souvislosti současně upozorňuje, že přezkum místních šetření dle § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže cestou žalob dle § 82 s. ř. s se nemá stát univerzálním nástrojem ke zpochybňování podkladů, které k místním šetřením vedly, či k průběžnému hodnocení skutkového stavu ze strany soudu a komplikovat tak žalovanému průběh eventuálních správních řízení (viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2022, č. j. 62 A 77/2019-344, či ze dne 31. 5. 2022, č. j. 31 A 70/2019-290). Nelze proto přisvědčit ani další žalobní námitce ohledně absence ověření skutečností v podnětu ze strany žalovaného, který je měl pouze nekriticky převzít za prokázané. Z úředního záznamu ze dne 22. 3. 2022, který je součástí správního spisu, dle krajského soudu vyplývá, že žalovaný podnět analyzoval a poskytl dostatečné odůvodnění, na základě jakých poznatků přistoupil k zahájení místního šetření. Tím nejen, že poskytl žalobci prostor pro využití práva na obhajobu, neboť jej informoval, proti jakým zjištěním se má bránit, ale současně umožnil při přezkumu ověřit, zda bylo předmětné místní šetření vůči oněm zjištěním proporcionální (srov. cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 295/2019-99, odst. 74).
21. Krajský soud má v nyní projednávané věci za to, že v případě předmětného podnětu nebylo nutné ani potřebné detailní prověření skutečností v něm uvedených. Zaprvé, jak bylo výše zmíněno, samotný podnět obsahoval ve svém souhrnu přesvědčivé a logicky uspořádané informace vzbuzující důvodné podezření; zadruhé, jak uvedl žalovaný ve svém vyjádření, existovalo důvodné podezření, že se na protisoutěžním jednání podílí i zaměstnanci podatele podnětu. Žalovaný by tedy při prověřování skutečností mohl vyzradit chystané neohlášené místní šetření a ztratil by moment překvapení.
22. Pokud jde o posouzení přiměřenosti předmětného místního šetření vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému na základě podkladů žurnalizovaných ke dni uskutečnění místního šetření ve spisu, krajský soud dospěl k závěru, že existovaly skutečnosti a předběžné poznatky nasvědčující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže, a že tyto skutečnosti umožňovaly alespoň obecně identifikovat právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření a tím i omezit rozsah šetření, a proto je lze pokládat za přiměřené a odůvodněné konkrétními zjištěními žalovaného.
23. Pokud jde o rozsah předmětného místního šetření, krajský soud ve vztahu k jeho vymezení a právním důvodu a účelu, jež vymezuje zacílení a rozsah místního šetření, vychází (již konstantně) z toho, že zásadně musí existovat proporcionální vztah (věcně „rovnítka“)

mezi rozsahem podezření, jež se musí v rozumně konkrétní míře promítnout do vymezení předmětu správního řízení, rozsahem pověření k šetření a rozsahem samotného šetření.

24. Další žalobní námitka žalobce směřuje právě proti tomuto aspektu, když namítá, že „[ž]alovaný vytvořil prostor pro vymezení okruhu šetřených soutěžitelů (srov. právní důvod místního šetření, kdy si žalovaný již dopředu rezervuje možnost rozšířit okruh šetřených soutěžitelů), bez jakéhokoliv relevantního důvodu, či bližšího vysvětlení, proč právě u soutěžitelů mají být provedena místní šetření“. S touto námitkou se nicméně krajský soud neztotožňuje a naopak přisvědčuje argumentaci žalovaného, předestřeného v jeho vyjádření k žalobě. K legitimitě důvodů pro zahájení místního šetření se krajský soud vyjádřil již výše. Z Pověření, se kterým žalovaný žalobce při zahájení předmětného místního šetření prokazatelně seznámil, vyplývá, proč mají být místní šetření provedena právě u žalobce a dalších soutěžitelů. Právě u těchto čtyř soutěžitelů totiž žalovaný nabyl důvodného podezření na jejich možné koordinované protisoutěžní jednání, rozsah pověření i místního šetření byl tedy proporcionální k rozsahu podezření. Ohledně námitky o možnosti rozšířit okruh šetřených soutěžitelů krajský soud poznamenává, že žalovaný zúžil okruh šetřených soutěžitelů právě proto, že u ostatních, v podnětu zmíněných soutěžitelů důvodné podezření na protisoutěžní jednání nenabyl, správně se tedy nevydal na tzv. rybářskou výpravu, aby toto podezření zdůvodnil. Pozdější rozšíření okruhu soutěžitelů v závislosti na zjištěných skutečnostech během místních šetření pak ale neznamená, že místní šetření přesáhlo rozsah podezření, či pověření (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2019, č. j. 31 A 122/2019-172).
25. Pokud jde o žalobcem předestřený požadavek, aby krajský soud žalovanému stanovil povinnost vrátit žalobci v rámci místního šetření získané a do spisu založené dokumenty, které měl žalovaný získat nezákonně v důsledku nezákonně provedeného místního šetření v obchodních prostorách žalobce, tomuto požadavku logicky, v návaznosti na výše konstatovaný závěr o zákonnosti a vhodnosti provedeného místního šetření, nelze vyhovět. Nadto krajský soud poznamenává, že žalobce neoznačil ve spisu žádný dokument, který mu má být vrácen. Je tomu bezesporu z toho důvodu, že žalobce neposkytl během předmětného místního šetření žalovanému součinnost, žádné dokumenty ani jejich kopie tak nebyly převzaty. Je tedy neopodstatněný i požadavek žalobce na uložení povinnosti žalovanému, aby se zdržel používání těchto dokumentů v dalším šetření či navazujícím správním řízení.
26. Krajský soud tedy uzavírá, že místní šetření ze dne 13. 4. 2022 provedené žalovaným v nyní projednávané věci žalobce obstálo, pokud šlo o otázku jeho vhodnosti, neboť žalovaný před zahájením místního šetření disponoval konkrétními podklady, které nasvědčovaly konkrétnímu typu podezření z deliktního jednání mj. ve vztahu k žalobci a umožňovaly identifikovat nosné právní důvody vedoucí žalovaného k uskutečnění místního šetření; spis tedy obsahoval relevantní skutečnosti, na nichž se zakládaly domněnky žalovaného o možném protisoutěžním jednání a z nichž plyne věcné vymezení informací, na jejichž eventuální prověření se mělo místní šetření zaměřit. I přes žalobní námitky obstálo místní šetření i ve vztahu k jeho rozsahu. S ohledem na tento závěr je třeba za nedůvodnou považovat i námitku žalobce ohledně vzniku, resp. hrozbě vzniku újmy v důsledku nezákonného jednání žalovaného, neboť v postupu žalovaného v rámci místního šetření neshledal nic nezákonného. Pokud tuto újmu žalobce spatřuje v riziku uložení pokuty dle § 22a odst. 1 písm. h) zákona o ochraně hospodářské soutěže, za přestupek spočívající v tom, že právnická osoba neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost

při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3 téhož zákona, krajský soud k tomu pouze dodává, že bylo čistě na úvaze žalobce, zda takové riziko při svém postupu v nyní projednávané věci podstoupí, přičemž ze strany žalovaného byl o něm řádné poučen.

V. Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na výše uvedené proto krajský soud nepovažuje předmětné místní šetření za nezákonné, pročez jeho nezákonnost tedy ani nekonstatuje. Jelikož nedošlo během předmětného šetření k převzetí žádných dokumentů, nemohl krajský soud ani posuzovat zákonnost takového zásahu. Celkově tak dle názoru soudu nedošlo k nezákonnému zásahu do práv namítaných žalobci, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci ve věci úspěch neměli (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, pročez mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. srpna 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu